

عنوان مقاله:

بررسی ملیله سازی با نقره و فلز در شهر زنجان

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در علوم انسانی و مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

اعظم ترکان - کارشناس ارشد پژوهش هنر دانشگاه علم و هنر یزد

نصراله تسلیمی - عضو هیئت علمی دانشگاه علم و هنر یزد

جواد آقاجانی - عضو هیئت علمی دانشگاه علم و هنر یزد

خلاصه مقاله:

هنر ملیله سازی یکی از مهمترین شاخه های هنر فلز کاری و جزء جدانشدنی هنرهای صنایع دستی کشور ایران و معرف فرهنگ، هویت ملی و ارزش های جمعی ایرانی اسلامی است. هدف از این پژوهش وضعیت ملیله کاری زنجان در گذشته و امروز با توجه به روند تاریخی ملیله کاری است. روش تحقیق از نظر ماهیت توصیفی و تحلیلی و از حیث هدف کاربردی است. روش گردآوری اطلاعات کتابخانه ای و میدانی است. نتایج تحقیق حاکی از آن است، شاخص ترین تفاوت ملیله های قدیمی با ملیله های جدید زنجان این است که در ملیله قدیمی معمولا برجستگی وجود ندارد، دیواره و داخل کار هم سطح بودند ولی در آثار قدیمی برجسته اند که کاملا مشخص است و داخل آنها با نقوش ریز پر شده است. در گذشته فن زبره کاری، استفاده از گوی های کوچک و توپر طلایی و نقره ای که با جوش های بسیار ظریف به سطح خارجی برای تزئین محصولات فلزی به کار می رفت در ملیله کاری بکار می رفت. در زمان های گذشته ملیله از شمش نقره با عیار پایین به وجود می آمد که موجب سفتی و زمختی آثار می شد، استفاده از مفتول های حدیده کشی و تایید شده بکارگیری لحیم های ظریف و نقوش انتزاعی در آثار گذشته وجود داشته که بنیان ملیله کنونی می باشد امروزه در ملیله کاری زنجان از شمش نقره با عیار بالا 99.9 درصد استفاده می شود که آثار با ظرافت بیشتر و انعطاف بالاتر به وجود می آید. ملیله های قدیمی نقوش طبیعت گرا دیده نمی شود، بلکه نقوش تماما انتزاعی هستند اما در آثار امروزی بنا به ذائقه مصرف کننده و مراودات فرهنگی نقوش فانتزی و طبیعت گرا هم دیده می شود و نقش برگ فرنگ وجود نداشت.

کلمات کلیدی:

ملیله سازی، ملیله کاری، زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/977599>

